

Perscommuniqué

De Nationale Arbeidsraad is op 18 juli 2017 om 16 uur in plenaire zitting samengekomen onder het voorzitterschap van de heer P. Windey.

1. De Raad heeft het eenparige advies nr. 2044 uitgebracht over een ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse maatregelen inzake detachering van werknemers.

Dat ontwerp van koninklijk besluit kadert binnen de uitvoering van de bepalingen ingediend door de wet van 11 december 2016 houdende diverse maatregelen inzake detachering van werknemers.

Het heeft allereerst tot doel de verwijzingen in de wettelijke en verordende teksten naar het vroegere opschrift van de wet aan te passen. Daarnaast beoogt het uitvoering te geven aan de bepalingen van de wet van 11 december 2016 betreffende de vrijstelling van aflevering van sociale documenten, de aanwijzing van de bevoegde sociaal inspecteurs en de procedure voor de melding van de verbindingspersoon voor een aantal categorieën van gedetacheerde werknemers die niet onder het toepassingsgebied van LIMOSA vallen.

De Raad spreekt zich in zijn advies gunstig uit over de voorstellen in het ontwerp van koninklijk besluit. Dat positief advies gaat echter gepaard met een aantal opmerkingen betreffende de toepassing van artikel 8 (dat voorziet in een verplichting en een procedure om de verbindingspersoon aan te wijzen) voor de detacheringen in de transportsector (beperkt tot het wegvervoer, mogelijke uitsluiting van transitovervoersactiviteiten in België).

2. De Raad heeft bovendien een gunstig advies nr. 2.045 uitgebracht over de opheffing van de IAO-verdragen betreffende inlandse arbeiders (IAO-verdragen nr. 21, 50, 64, 65, 86 en 104). Dat advies sluit aan bij het standpunt van de Belgische regering in het kader van de door het Internationaal Arbeidsbureau voorgelegde vragenlijst met het oog op vraagstuk VII dat op de agenda van de 107^e sessie van de Internationale Arbeidsconferentie (2018) staat.
3. In zijn advies nr. 2.046 spreekt de Raad zich gunstig uit over een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van een bovengrens van 2 871,30 euro van de normale bezoldiging van de werknemer die in aanmerking komt voor de terugbetaling van uren van betaald educatief verlof voor het schooljaar 2017-2018 teneinde te zorgen voor rechtszekerheid voor zowel de werkgevers als de betrokken werknemers en de continuïteit van het stelsel van betaald educatief verlof. De Raad vraagt ook om bijzondere aandacht te schenken aan de problematiek van de verschillende ontwikkelingen van de loongrens voor werknemers (federale bevoegdheid) en het bedrag van de terugbetaling per uur aan de werkgevers (regionale bevoegdheid).
4. In het kader van zijn advies nr. 2.048 benadrukt de Raad het belang van de mantelzorgers voor de geholpen personen en stelt hij vast dat die rol zal toenemen omwille van de sociodemografische context en sociale en maatschappelijke ontwikkelingen. Om de mantelzorgers te ondersteunen bij hun taken bestaan er verschillende verlofstelsels waarvan een overzicht bij het advies is gevoegd. Die verlofstelsels werden versterkt via de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 103 ter en ter uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2017-2018.

Bovenop de bestaande verlofstelsels waarvan de mantelzorgers gebruik kunnen maken, stelt de Raad vast dat de werkgevers en de werknemers het in specifieke situaties eens kunnen worden over praktische en flexibele oplossingen om te voldoen aan de behoeften van de mantelzorgers, waarbij de arbeidsorganisatie gevrijwaard blijft. De Raad erkent de noodzaak van die verlofstelsels en geïndividualiseerde oplossingen ten gunste van de mantelzorgers, maar dringt erop aan dat de bijstand die de mantelzorgers verlenen, een aanvulling moet blijven vormen op de professionele hulp, die onder de verantwoordelijkheid van de overheden valt.

De Raad merkt evenwel een verschuiving op van professionele hulp naar non-professionele hulp door mantelzorgers als gevolg van een aantal beleidsmaatregelen. Bovendien wijst hij erop dat er een veelheid aan soorten mantelzorgers bestaat met allerlei uiteenlopende verwachtingen en behoeften. Bijgevolg benadrukt hij de moeilijkheid om het begrip van mantelzorger te omschrijven en om gerichte maatregelen voor hen te nemen die de meeste situaties omvatten en geen al te grote budgettaire impact hebben.

Om die redenen heeft hij in zijn rapport nr. 76 een reeks aanbevelingen geformuleerd die, volgens hem, toegepast moeten worden opdat nieuwe vormen van verlof ingevoerd kunnen worden.

Tot slot dringt de Raad erop aan dat de voorstellen van sociaalrechtelijke maatregelen voor de mantelzorgers getoetst worden aan de bovenvermelde test waarbij gelet wordt op de coherentie met de andere bevoegdheidsniveaus, namelijk de gewesten en de lokale overheden.

5. In zijn advies nr. 2.049 spreekt de Raad zich uit over een voorontwerp van wet houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen inzake veiligheidsverificaties. Dat voorontwerp van wet beoogt een methodologie in te voeren om op uniforme wijze de toenemende vraag naar veiligheidsverificatie vanuit de privésector te filteren. Het laat ook veiligheidsverificaties toe voor een persoon die reeds een beroep, een functie, een opdracht of een mandaat uitvoert, die reeds toegang heeft tot lokalen, gebouwen of terreinen, die reeds een vergunning, een licentie of een toelating bezit.

In dat advies wijst de Raad erop dat het in het voorontwerp van wet beschreven dispositief niet genoeg rekening houdt met de impact die het zal hebben op de bedrijfswereld, op het vlak van organisatie en dagelijks bestuur, alsook inzake individuele en collectieve arbeidsrelaties. Hij benadrukt eveneens dat er te weinig rekening wordt gehouden met de situatie van de onderaannemers en hun personeel. Bovendien wijst de Raad erop dat hij in een tweede fase zal nagaan of er oplossingen gezocht moeten worden voor de problemen die de toepassing van dat dispositief zal teweegbrengen in de bedrijfswereld. De Raad wenst tot slot dat de praktische toepassing van dat dispositief en de gevolgen van de invoering ervan geëvalueerd worden en hij vraagt om bij die evaluatie betrokken te worden.

6. In zijn advies nr. 2.050, spreekt de Raad zich overwegend positief uit over een ontwerp van wet tot wijziging van de vrijwilligerswet, maar wenst hij evenwel te herinneren aan een aantal algemene principes met betrekking tot vrijwilligerswerk, van waaruit hij verder een aantal specifieke overwegingen maakt op het ontwerp van wet inzake de kostenvergoedingen van de vrijwilligers, meer specifiek inzake de optrekking van het maximumplafond van de fietsvergoeding, de niet verrekening van occasionele geschenken en de onvatbaarheid voor beslag van de vergoedingen, de vergoedingen van de bestuurders – vrijwilligers, de meldingsplicht bij de RVA en tot slot inzake de juridische grondslag van de Hoge Raad voor Vrijwilligers in de vrijwilligerswet.

7. In het kader van hun gemeenschappelijk programma 2012-2014 hebben de Europese sociale partners op 7 juni 2013 een actiekader voor de jongerentewerkstelling goedgekeurd in het Comité voor de Sociale Dialoog. De Europese sociale partners vragen jaarlijks om een uitvoeringsrapport.

Het door de Raad goedgekeurde rapport nr. 104 is de laatste bijdrage voor de samenvatting van de acties die sinds de goedkeuring van dat actiekader zijn ondernomen. Dat rapport werd, net als de bijdragen van de sociale partners van de verschillende lidstaten, toegevoegd aan de documenten die ter beschikking van het Comité voor de Sociale Dialoog worden gesteld met het oog op een Europees evaluatierapport over dat actiekader voor de jongerentewerkstelling.

Dit rapport bevat allereerst een bijgewerkt overzicht van de activiteiten die de sociale partners op federaal niveau hebben ondernomen. Het tweede deel biedt een kort algemeen overzicht van de activiteiten die de sociale partners op gewestelijk niveau hebben ondernomen, op basis van de bijdragen die de drie gewestelijke sociaaleconomische raden (Brussel, Vlaanderen, Wallonië) sinds 2013 hebben verzonden.

Uit de vier rapporten (rapport nr. 88 van 15 juli 2014, rapport nr. 94 van 5 oktober 2015, rapport nr. 99 van 19 juli 2016 en rapport nr. 104 van 18 juli 2017) blijkt dat er sinds het begin van de eerste rapporteringsoefening in 2013 een groot aantal acties op alle niveaus aan het licht zijn gekomen, wat ongetwijfeld getuigt van de interesse en de grote betrokkenheid bij alle betrokken actoren voor het thema.

Die teksten zijn beschikbaar op de website van de Raad (www.cnt-nar.be).
